

Ой, там, за Дунаєм

ЗБІРКА ПАТРІОТИЧНИХ ПІСЕНЬ

Збірка
Ой, там, за Дунаєм

«ОМІКО»

2015

ББК 85.319

Збірка

Ой, там, за Дунаєм / Збірка — «ОМІКО», 2015

Українські пісні - це душа нашого народу. Вони зберігаються в народній пам'яті і передаються з покоління в покоління. В піснях знайшли відображення як суспільно-історичні події, так і особисті почуття та переживання.

ББК 85.319

Содержание

Ой, там, за дунаєм, крутим бережком	5
Стоїть явір над горою	7
Сонце низенько	8
Ніч яка, господи, місячна, зоряна!	9
Дивлюсь я на небо	10
Чорнії брови, карії очі	11
Місяць на небі	12
Кінець ознакомительного фрагмента.	13

Ой, там, за Дунаєм

Ой, там, за дунаєм, крутим бережком

1. Ой, там, за Дунаєм,
Крутим бережком,
Ой, там розмовляє
Сокіл з козаком.

2. «Ой, ти, соколоньку,
Ти братику мій!
Чи не був ти, брате,
В моїй стороні?

3. Чи не був ти, брате,
В моїй стороні,
Чи плаче, чи тужить
Дівча по мені?»

4. «Не плаче, не тужить, —
В постелі лежить,
Правою рукою
За серце держить...»

5. Ой, прилетів сокіл
Та й сів на вікні.
«Добри вечір, дівко!
Чи чуєш, чи ні?

6. Добри вечір, дівко!
Приніс тобі вість:
Уже твій миленький
На подвір'ї єсть.»

7. Ой, дівчина встала,
Як і не лежала,
Восковії свічі
Позажигала:

8. «Горіть, горіть, свічі,
І вдень і вночі:
Нехай я надивлюсь
Милому в вічі!

9. Де ж ти, мій миленький,

В дорозі ходив,
Що ти, мій миленький,
З личенька змарнів?»

10. «Через тебе, дівко,
Впав я в сухоти —
Ані вночі спання,
Ні вдень роботи!

11. Очі б може й спали,
Та ноги несуть:
Викохав дівчину,
Та люди беруть».

Стоїть явір над горою

1. Стоїть явір над горою,
Все киває головою.
Буйні вітри повівають,
Руки явору ламають.

2. А вербочки шумлять низько,
Волокуть мене до сна.
Там тече поточок близько,
Видно воду аж до дна.

3. Нащо ж мені нарікати,
Що в селі родила мати?
Нехай у тих мозок рветься,
Хто високо вгору дметься.

4. А я буду собі тихо
Коротати малий вік.
Так мине мене все лихо,
Буду щаслив чоловік.

Сонце низенько

1. Сонце низенько, вечір близенько,
Спішу до тебе, лечу до тебе,
Моє серденько! (2)

2. Ти ж обіцялась мене вік любити,
Ні з ким не знатись, від усіх цуратись,
А для мене жити! (2)

3. Ой, як я прийду, тебе не застану, —
Згорну рученьки, згорну біленькі
Та й нежив я стану! (2)

Ніч яка, господи, місячна, зоряна!

1. Ніч яка, Господи, місячна, зоряна!

Ясно, хоч голки збирай.

Вийди, кохана, працею зморена,

Хоч на хвилиноньку в гай!

2. Сядем укупочці тут під калиною,

І над панами я пан!

Глянь, моя рибонько, – срібною хвилею

Стелеться в полі туман.

3. Став чарівний, ніби промінням всипаний,

Чи загадався, чи спить?

Ген на стрункій та високій осичині

Листя пестливо тремтить.

4. Небо глибоке, засіяне зорями,

Що то за божя краса!

Зірки он миготять попід тополями —

Так одбиває роса.

5. Ти не лякайся, що свої ніженьки

Вмочиш в холодну росу,

Я ж тебе, вірная, аж до хатиньки

Сам на руках однесу.

6. Ти не лякайся, що змерзнеш, лебедонько,

Тепло – ні вітру, ні хмар,

Я пригорну тебе до свого серденька,

А воно палке, як жар.

Дивлюсь я на небо

1. Дивлюсь я на небо та й думку гадаю:
Чому я не сокіл, чому не літаю,
Чому мені, боже, ти крилля не дав?
Я б землю покинув і в небо злітав.

2. Далеко за хмари, подальше од світу,
Шукать собі долі, на горе привіту,
І ласки у зірок, у сонця просить,
У світі їх яснім все горе втопить.

3. Бо долі ще змалку здаюсь я нелюбий,
Я наймит у неї, хлопцюга прибудний;
Чужий я у долі, чужий у людей:
Хіба ж хто кохає нерідних дітей?

4. Кохаюся з лихом, привіту не знаю
І гірко, і марно свій вік коротаю,
І в горі спізнав я, що тільки одна —
Далекеє небо – моя сторона.

5. І на світі гірко, як стане ще гірше, —
Я очі на небо, мені веселіше!
Я в думках забуду, що я сирота,
І думка далеко, високо літа.

6. Коли б мені крилля, орлячі ті крилля,
Я б землю покинув і на новосілля
Орлом бистрокрилим у небо польнув
І в хмарах навіки од світу втонув!

Чорнії брови, карії очі

1. Чорнії брови, карії очі,
Темні, як нічка, ясні, як день.
Ой очі, очі, очі дівочі,
Де ж ви навчилися зводити людей?

2. Вас і немає, а ви мов тут,
Світите в душу, як дві зорі.
Чи в вас улила якась отрута,
Чи, може, справді ви знахарі?

3. Чорнії брови, стрічки шовкові,
Все тільки б вами я любувався,
Карії очі, очі дівочі,
Все тільки б я дивився на вас.

4. Чорнії брови, карії очі,
Страшно дивиться підчас на вас,
Не будеш спати ні вдень, ні вночі,
Все будеш думати, очі, про вас.

Місяць на небі

1. Місяць на небі, зіроньки сяють,
Тихо по морю човен пливе.
В човні дівчина пісню співає,
А козак чує, серденько мре.

2. Пісня та мила, пісня та люба,
Все про кохання, все про любов,
Як ми любились та й розійшлися,
Тепер зійшлися навіки знов.

3. Ой, очі, очі, очі дівочі,

Конец ознакомительного фрагмента.

Текст предоставлен ООО «ЛитРес».

Прочитайте эту книгу целиком, [купив полную легальную версию](#) на ЛитРес.

Безопасно оплатить книгу можно банковской картой Visa, MasterCard, Maestro, со счета мобильного телефона, с платежного терминала, в салоне МТС или Связной, через PayPal, WebMoney, Яндекс.Деньги, QIWI Кошелек, бонусными картами или другим удобным Вам способом.